

DE BLINDE BAR-TIMEÛS - Markus 10:51

Ds. Voorthuysen, Nederhemert 4-9-1965

Als Jozua bij Gibeon de vijf koningen der Amoriëten heeft verslagen en ze gevlucht zijn, dan zegt hij niet: nu is het genoeg, de rest komt ook wel. Nee, daar is het een man van recht en gerechtigheid voor; die zal niet rusten voordat deze koningen, die wel verslagen, verjaagd en gevlucht zijn, voordat hij die gedood heeft. Geen half werk, maar doortrekken door het geloof in de Naam des Heeren; rechtsafhandeling.

Dan roept Jozua uit: gij zoon, sta stil te Gibeon en gij maan in het dal van Ajalon.

En het geschiedde. Er was geen dag voor noch na hem, als deze, dat de Heere de stem eens mans alzo hoorde. En op die dag heeft Jozua ze gedood, alle vijf.

Als het ware de hemel bewogen, voor het doden van vijf vijanden van God en Zijn volk.

Daar wilde de zon wel voor stil staan, met eerbied. Maar hier, in ons tekstgedeelte staat niet de natuurlijke zon, maar de Zonne der Gerechtigheid stil en een hele feesthoudende menigte opdat één arme blinde ziende zou worden, lichamenlijk en geestelijk.

Daartoe zien we de blinde Bartimeüs:

- 1e ongelukkig
- 2e roepend
- 3e bestraft
- 4e bemoedigd
- 5e ontbloot
- 6e ondervraagd
- 7e behouden

Jezus is hier op Zijn laatste reis naar Jeruzalem om het Paasfeest te gaan houden en om te gaan lijden en sterven. En dan heeft Hij Zijn discipelen nog diepe lessen geleerd en dan besluit Hij dat onderwijs met deze woorden: want ook de Zoon des mensen is niet gekomen om gediend te worden; wel nee, echt niet, gelukkig niet, maar om te dienen: ten eerste Zijn Vader in de verheerlijking van al Zijn deugden en ten tweede Zijn Kerk om Zijn ziel te geven tot een rantsoen en losprijs voor velen op grond van het verheerlijkte recht. En dan komen ze te Jericho, voor de laatste maal. Die stad mocht er eigenlijk niet eens zijn, want die mocht niet meer opgebouwd worden. Het was een vervloekte stad, door Jozua vervloekt. En toch heeft God uit die vervloekte stad Zijn Bruid gehaald; denk aan Zacheüs en straks Bartimeüs en anderen. De eerste die er uitgetrokken is, op het kantje af was Rachab, een volkomen heidens mens, een hoer. Maar door God gewassen en in Christus de Vader voorgesteld als een reine maagd.

Als ze weer uit Jericho gaan, zit aan de weg de zoon van Timeüs. Die naam betekent: de eervolle, of de eerwaardige. Dus die man had een eerwaarde vader. Wij ook. In het Paradijs toen Adam nog stond.

Er is nooit zo'n eerwaardige, eerbiedige vader geweest als wij gehad hebben in Adam, bekleed met Goddelijke heerlijkheid, versierd met Goddelijke heiligheid. Maar wij hebben ons in hem verkocht aan de vader den duivel, de vader der leugenen.

Bartimeüs dus. Bar betekent zoon. Dus zoon van Timeüs.

1e De ongelukkige Bartimeüs.

Arme en blinde man. Hij bedelde en dat was verboden. Want er mocht geen bedelaar zijn in Israël. Dus het enige wat die man nog kon doen en deed om in het leven te blijven was verboden, was enkel zonde.

Waarom dan? Omdat hij het buiten Christus deed. Wat uit het geloof niet is, dat is zonde.

Weet je dat mens, dat je verborgen plaatsen die je voor geen duizend werelden zou willen ruilen, dat och Heere vergeef, och Heere één woordje, och Heere bekeer me, dat dát allemaal blinkende zonde zijn? Duizendmaal meer zonden om het niet te doen hoor, maar al dat bedelen, het beste wat je nog kunt doen, is niet anders dan puur zonde.

Maar David dan? Och, dat ik klaar en onderscheiden zag, och maak me levend, neig Uw oor, hoor mijn gebed.

Ja maar David deed dat in heiligmaking, in Christus, in de stand van het leven; dat is wat anders, dan mag het. Maar buiten Christus is alles zonde.

Hij zat aan de weg. Aan de weg waar Jezus langs kwam. Voor het laatst.

Leert hieruit dat we de zuivere middelen zo getrouw mogelijk moeten waarnemen. Jezus heeft wel honderden blinden niet genezen die aan de weg zaten, dat is Zijn vrijmacht. Maar Hij heeft er nooit een genezen die niet aan de weg zat. Het is onze plicht de middelen waar te nemen en Zijn vrijmacht die middelen te zegenen. Maar de middelen niet gebruiken is zeker mis.

2e De roepende Bartimeüs

En horende. Die man hoorde al dat gedruis van voetstappen en zal gevraagd hebben wat dat toch mocht zijn. En horende dat het Jezus de Nazarener was. Op zichzelf een waarheid. Jezus van Nazareth, de Nazarener. Maar die zijn er zoveel geweest.

Hij was ook een Nazireeër, een afgezonderde Gods. Maar die zijn er ook veel meer geweest. Denk aan Simson en vele anderen.

Dus aan dat antwoord heeft hij niet zoveel. Wat heeft deze blinde, voor wie zijn geestelijke blindheid veel erger is dan zijn natuurlijke blindheid (hetgeen later blijken zal) aan een inwoner van Nazareth. Alle mensenheil is ijdelheid. Daar was hij al lang goed achtergekomen.

Maar hier ligt veel meer achter, hij voelt van binnen veel meer dan de schare hem kan vertellen. Daarom gaat hij roepen, hardop, en zeggen, van binnen, heel zachtjes, zuchtend zeggen en zeggend zuchten: Jezus, Gij Zoon Davids.

Dat ligt duizendmaal dieper dan Nazarener. Dit is de naam zoals Hij al aan Abraham is aangekondigd, dit is Zijn Messiaanse naam, zo hebben de gelovigen uit het Oude Verbond Hem verwacht; zo hebben de profeten Hem aangekondigd. Wonderlijk zo'n Messiaanse gang, zo'n borgtochtelijke, zo'n richterlijke gang. Dat is Zijn ambtelijke naam.

Ontferm U mijner. Niet: maak me ziende. Wel nee, daar loopt het niet over in de eerste plaats.

Die man laat dat aan Hem over. Ziende of niet ziende; ontferm U mijner. Gunst, gemeenschap, ontferming, dat is voor hem het belangrijkste. Want het was zijn eigen schuld dat hij blind was. Met die ogen had hij de verboden vrucht begeerd. Met die ogen had hij naar de zonde gekeken. Dat moest hij inleven. Ontferm U mijner. Hoe, dat geeft niet. U bent niets verplicht, ik heb alles verzondigd.

3e De bestrafte Bartimeüs

Velen bestraffen hem. Ze hebben hem nooit bestraft in al die jaren dat hij daar heeft zitten bedelen, nooit bestraft het zondigen, maar zodra hij een andere gang in zijn leven krijgt, een Borgtochtelijke gang, dan bestraffen ze hem.

Misschien zijn er ook nog wel discipelen onder geweest, want die zijn wel meer mis geweest. In ieder geval heeft de schare geprobeerd hem het zwijgen op te leggen. Maar de schare is altijd mis. Kerkscharen ook. Als kerkscharen zeggen: kostelijk gepreekt, geloof maar dat die voorganger dan heeft staan liegen en bedriegen en op halve gronden heeft

staan inzegenen.

Want een alles-buiten-Christus-verdoemende waarheid wil de schare niet horen; op een enkeling na die de waarheid als zodanig nog toestemt.

Maar hij riep zoveel te meer. Precies. Hoe meer de duivel zegt: houd maar op, want je bent toch een huichelaar; hoe meer klappen hij krijgt, hoe harder en hoe meer hij gaat roepen. Dat deed Ruth ook. Hoe meer Naomi zei: Keert weder mijne dochters; in Juda is toch niets voor jullie, ga nou maar terug, hoe meer Ruth haar aankleefde. Wat een bakering hé, die Naomi.

Die wil niks mee hebben wat God niet meeneemt. En daarom houdt ze aan: keert toch weder, het is mij veel bitterder dan u. En dan gaat Orpa, maar Ruth kleeft haar des te meer aan.

Denk er om dat Orpa ook een aardige meid was, hoor. Het Moab der zonde verlaten, met een volkomen arme weduwe, kind van God, op weg naar Bethlehem, broodhuis; verschillende keren wenen. Maar uiteindelijk zit haar hart nog in Moab en valt de scheiding. Orpa gaat terug, maar Ruth kleeft ondanks alles, toch Naomi aan: de dood alleen zal scheiding maken.

En denk aan de Kananese vrouw. Die had heel de Kek tegen en schijnbaar de Koning van de Kerk tegen: Ik ben heel niet voor jou in de wereld gekomen vrouw, je bent een heidin. Maar zij hield des te meer aan. Als er ooit één is geweest die klap op klap gehad heeft, dan was het die vrouw, maar zij kleefde te meer aan. Net als Bartimeüs; die riep zoveel te meer: Gij Zoon Davids. Hij zegt niet eens meer Jezus. Zijn persoonsnaam laat hij schieten en wordt nog zakelijker, gegronder, Zoon Davids, Messias, Gezalfde.

4e Bemoedigd

En Jezus stilstaande. De Zonne der gerechtigheid wil stil staan voor zo één.

De schare wil hem zo gauw mogelijk kwijt. Want dat geroep hoort niet bij een feest, bij een optocht naar Jeruzalem, waar Jezus zou uitgeroepen worden tot Koning, naar men dacht. Daar hoort wel Hosanna bij, maar dit geschreeuw moet ophouden.

Maar Jezus staat stil. Hier was werk voor Hem. Hij kent die stem, want het is Zijn eigen werk. Hij zegt tot degenen die Hem omringen, dat men hem roepen zal. Hij zegt nog niets tegen Bartimeüs. Maar Hij laat hem roepen. En ze zeiden tot hem: heb goede moed; wie weet Hij mocht Zich wenden en ontferming hebben.

Staat op. Dat is een bevel. Hij zat; maar hij moest opstaan. Het is een opstaan uit de dood, het is een staatsverwisseling.

Hij roept u. Niet: Hij heeft uw roepen gehoord. Niet: heb goede moed omdat je zo lang en zo ernstig geroepen hebt en al die flauwe praat meer.

Nee: Hij roept u; het gaat alles van God uit. Ons roepen is enkel zonde. Maar heb goede moed: Hij roept u. Het is alles een eenzijdig Godswerk. Hij roept; onwederstandelijk, krachtdadig.

5e Ontbloot

Hij was al arm en blind; en er dus jammerlijk en ellendig aan toe. Maar hij moest ook nog naakt worden om een gepast onderwerp voor Christus te zijn.

En hij zijn mantel afgeworpen hebbende. Die nam God af, want anders had hij hem nooit afgeworpen. God won hem er voor in om liever alles te verliezen en Christus te winnen. Het is een stervensweg, een weg door het verlies. Alles kwijt wat van de mens is, zelfs zijn beste verrichtingen, zijn roepen, bidden, schreien, eenzame plaatsjes, heel die mantel van eigengerechtigheid moet volkomen en van ganser harte worden weggeworpen. En dat gaat

nooit als God het niet doet. Die bedelaarsmantel is van God vervloekt.

En hij stond op en kwam tot Jezus. Hij bleef blind hoor, maar toch kwam hij tot Jezus. Hij had Hem nog nooit gezien, maar toch wist hij waar hij heen moest. Hij kon niet struikelen, want de Vader trok hem met een verborgen trekking. Zijn blindheid stond hem niet in de weg, maar maakte hem juist geschikt voor onderwijs om als een blinde geleid te worden in een weg die hij niet had geweten.

Niemand kan tot Christus komen, alleen degenen die door de Vader getrokken worden. Hij trekt met koorden van goedertierenheid; Hij trekt in een rechte weg, in een weg van gerechtigheid, in een stervensweg, in een weg van ontbloting. Hij kwam tot Jezus: Zaligmaker, Verlosser.

6e Ondervraagd

Hij stond daar wel blind, maar met smekende, om ontferming, om gunst en gemeenschap vragende zielsogen. Daarom staat er: en Jezus antwoordende.

Hij wist het wel, maar Hij zegt: laat Mij uw stem maar horen. Wat wilt gij dat Ik u doen zal? Hij wil er om gevraagd wezen. En de blinde zeide tot Hem: Rabboni. Dat is hetzelfde woord als Maria Magdalena zegt: Rabboni, mijn Meester; dat ik ziende mag worden.

Niet blijven, niet zijn, maar worden. Eén ogenblikje ziende worden; want al wat aan U is, is toch gans begeerlijk; één ogenblikje ziende worden om die Koning te zien in Zijn schoonheid; één ogenblikje om niemand te zien dan Jezus alleen. Alles worden, bekeerd worden, verzoend worden, gerechtvaardigd worden, ziende worden.

Al maakt U me direkt weer blind, dat is eeuwig recht Heere, maar één ogenblikje ziende worden met nieuwe ogen, met geestelijke ogen.

7e Behouden

Je voelt toch wel dat al je uitgangen en tranen en bedelen puur vijandschap en al je gezichten puur blindheid moeten zijn geworden en dat die mantel toch wel volkomen moed zijn weggeworpen om ooit bekleed te kunnen worden met de mantel der gerechtigheid.

Ga henen, uw geloof heeft u behouden.

Niet het geloof op zichzelf, want dan zou er verdienste in het geloof liggen. Maar de Kanttekenaar zegt: omdat het geloof op Christus steunt en alzo een middel is.

Uw geloof. Niets van hem bij. Gods gave, geschonken. Terstond werd hij ziende. En volgde Jezus op de weg. Op de weg naar Jeruzalem, op de weg naar Golgotha, op de weg naar het graf, op de weg naar de hemel.

Vrienden, we gaan eindigen. Een onbekeerd mens, zegt Bunyan, moet door de evangeliedienaars voortdurend boven de hel gehouden worden. En hoe hangt hij daar? Volgens Sheppard aan een verrotte draad!

Dan moet er toch wel ontzettend veel lankmoedigheid Gods bewezen worden om die draad niet te doen breken. Maar mens, het is zo'n gevaarlijk plekje. Roep nog met Bartimeüs om ontferming en stel je onder de zuivere middelen. Misschien wil die Zonne der gerechtigheid nog een keer voor u stilstaan.

En gij kind van God: ziende worden. Dagelijks weer. Of heb je dat niet meer nodig? Dan ben je toch wel een ontzettend stuk te hoog gegroeid. Paulus moest elke dag weer gerechtvaardigd worden.

Vraag om een dagelijkse bekering om de zonde te mogen afsterven als het hoogste kwaad en Hem te mogen leven als het hoogste goed aller heerlijkheid. Amen.